

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 175.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638391558752/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

Regitze kun havde talt så ivrigt for at overdøve den Angst for Døden, der voxede med Mørket omkring hende. Den Tanke knugede ham sammen i Nød.

Ti han troede ikke mere på den Ro, hvormed Regitze gik Døden i Møde, og som havde undret ham så meget, men været ham den Vinge, hvorpå han holdt sig svævende over Dødens Slug. Han vidste jo dog, at ingen havde elsket Livet som Regitze, han kendte jo hendes Planer, alt det, som Livet skulde have givet hende, og alt det, hun havde villet yde — alt det, som nu skulde være forbi. Var det muligt andet, end at hun måtte sørge over at skulle forlade det? Nej, og han vidste, at hun gjorde det. Mangan Nat, når Sorgen holdt ham vågen, hørte han atter Moders Stemme tale derovre, og han forstod, at hun måtte trøste Regitze, der ikke kunde holde sin Gråd tilbage, når hun blev ene med sin Moder i Natten. Han forstod, at hun var ikke rolig i Døden, at hun frygtede Døden — og denne Frygt sved ham som gloende Jærn.

Men var det nu også umuligt at undgå Døden? Ikke således at forstå, at man gennem Døden kunde slippe ind til et nyt Liv, det troede han ikke mere på, det havde jo aldrig været en «Tro» hos ham, kun et Middel, der skulde dysse Samvittigheden i Søvn, en Snigvej til at liste sig uden om Dødens tomme Gab. Nu han var ærtig, brast Himmelstigen for ham. Han så jo, at Regitze ikke reddede sig op ad dens Trin for at undfly Tomhedens Pust. Hun så sin Døds Tomhed åbent i Øjnene. Og det samme mandede han sig op til.

Men slippe sin Gud kunde han ikke, nu havde han ham jo først ret behov. Han måtte hjælpe i denne Dødens Vånde. Og Tue gav sig til at bede om Frelse. ti med hans Kærlighed var hans Håb vendt tilbage. og den tredje, Troen, med dem; en brændende, blind, fanatisk Tro, ikke hans Barndoms hjærtelige, blide